

tronátem) státním pozemkovým úřadem nezanikly patronátní povinnosti, resp. nepřešly na nového nabyvatele.

Ze spisů se pak podává, že strana ve správním řízení tvrdila, že jde o patronát reální váznoucí pouze na majetku ch.-ském, nikoli však na jiném majetku ostruhomského arcibiskupství. Za tohoto stavu mohlo být dostatečným podkladem pro žal. úřad toliko zkoumání celého textu kanonické visitace, zda snad tu nejsou jiná ustanovení, která by se zněním, jehož se úřad dovolal, byla v rozporu, je oslabovala, či naopak s ním souhlasila. Avšak ani z nař. rozhodnutí ani z předložených správních spisů neplyne, že by úřad při svém rozhodování měl jiný podklad než farním úřadem ověřený opis pouhého § 1 hlavy V kanonické visitace. Tento nelze však — nejde-li snad o ojedinělé ustanovení kanonické visitace, což nemůže nss přezkoumati — vzhledem k uvedené námitce odvolání uznati již za dostatečný podklad pro závěr žal. úřadu o tom, že jde o patronát osobní. V tom spočívá pak při jinakém spisovém nedostatku celého znění kanonické visitace podstatná vada, zatěžující nař. rozhodnutí a znemožňující nss-u přezkoumání nař. rozhodnutí co do otázky, jde-li o patronát osobní či reální a v důsledku toho i otázky, zda a pokud st-lka mohla být za patrona zavázána.

Bylo proto nař. rozhodnutí již z tohoto důvodu zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 10.698.

Právo banské: Nie je právneho nároku na sľavu poplatkov z dolových mier podľa § 2 zák. č. 368/1919 Sb.

(Nález zo dňa 9. septembra 1933 č. 15.160.)

V e c: Aladár Sz. v R. proti ministerstvu verejných prác o sľavu poplatkov z dolových mier.

V ý r o k: S ť a ť n o s ť s a z a m i e t a p r e b e z d ô v o d n o s ť.

D ô v o d y: Podaním de pres. 19. septembra 1929, riadeným na žal. úrad, domáhal sa sť-l' podľa zák. zo dňa 25. júna 1919 č. 368 Sb. sľavy v čiastke asi 15.000 Kč zaostaleho merného a kutebného vymeraného mu z jeho baní. Žal. úrad napadnutým rozhodnutím tejto žiadosti nevyhovel z týchto dôvodov: Už zdejší výnosom z 10. mája 1924 bola zamietnutá žiadosť sť-l'ova za sľavu poplatkov z dolových mier preto, že neboly dokázané podmienky § 2 zák. č. 368/19. Od tej doby však sť-l' nekonal vo svojom banskom majetku žiadnych prác, takže nelzá tvrdiť, že by teraz buď v dolových mierach alebo v kutištiach bola preukázaná chudosť ložísk, znalecký posudok však — sť-l'om predložený — obsahuje okrem výpočtu dolových mier len zcela stručne prehlásenie o špatnej jakosti rud a je i v rozporu s úradným posudkom o ložiskách; ostatne sť-l' sám tvrdí, že jeho banský majetok má veľkú hodnotu. Technické a hospodárke dôvody, ktoré by kutanie nedovoľovaly, tiež nie sú preukázané, nie sú tedy splnené podmienky § 2 zák. č. 368/19.

Sťažnosť na toto rozhodnutie neuznal nss dôvodnou z týchto úvah:

Podľa § 2 zák. zo dňa 25. júna 1919 č. 368 Sb. sľavy na mernom a kutebnom povoľujú sa len výnimečne min. prác, jedná-li sa dľa posudku

znalcov o chudé ložiska, alebo o závažné dôvody technické a hospodárske, ktoré kutanie dosiaľ nedovoľovali. Túto zákonnú normu podľa jej znenia nelžá ináč vykladať, než že tou dáva sa právo min. prác ku sľave na mernom a kutebnom a to len v prípadoch, v ktorých podmienky v tejto norme uvedené sú splnené, a že i v týchto prípadoch môže min. použiť tohoto práva výnimečne, čo však znamená toľko, že i v prípadoch, v ktorých podmienky v onej norme uvedené sú splnené, môže síce min. svojho práva k sľave merného a kutebného použiť, avšak že není povinné tak učiniť. Z toho plynie, že strane neprislúcha právny nárok na poskytnutie onej sľavy. Vtedy ale nemôže sť-l' právom tvrdiť, že žal. úrad zamietnuvši jeho žiadosť za zmienenú sľavu zasiahol tým do nejakého jeho subj. práva (§ 2 zák. o ss) a nemôže sť-l' vytýkať ani to, že výrok žal. úradu zamietajúci žiadosť sť-l'ovu je podstatne vadný preto, že vraj žal. úrad pri zistení toho, že neide v danom prípade o závažné technické a hospodárske dôvody, ktoré kutanie dosiaľ nedovoľovali, nehľadel k znaleckej mienke, ktorú sť-l' svojou žiadosťou zo dňa 29. marca 1930 žal. úradu predložil. — — —

Č. 10.699.

Jazykové právo: * Podací značka berní správy na rubru přiznání k dani, nahrazující straně potvrzení, že, kdy a kde přiznání podala, jest vyřízením ve smyslu § 2 jaz. zák.

(Nález ze dne 11. září 1933 č. 20.582/30.)

Prejudikatura: srv. Boh. A 5786/26, 2009/23.

Věc: Josef M. v Ch. proti ministerstvu financí o jazykové právo.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l' podal k zem. fin. ředitelství v Praze stížnost z 21. ledna 1928 na berní správu v Ch., že přes výslovná ustanovení zákona jazykového odpírá používati tamnímu obyvatelstvu srozumitelného razítka na potvrzení, jež jest vydávati poplatníkům o podaných přiznáních (podle spisů šlo o podání přiznání k dani činžovní učiněné st-lem), a žádal o zařízení, aby zmíněný úřad ve styku s obyvatelstvem používal když ne čistě německého, aspoň dvojjazyčného potvrzení.

Stížnosti nebylo v postupu stolic posléze nař. rozhodnutím vyhověno z těchto důvodů: Podací razítko státních úřadů jest určeno výhradně k interní potřebě a informaci úřadu a to i tehdy, když jest ho použito na rubru, sloužícím podateli za doklad toho, že určité podání bylo u toho kterého úřadu učiněno a kdy bylo učiněno. Poněvadž slovní i číselný obsah tohoto podacího razítka není určen pro stranu, nýbrž jen pro úřad, jemuž se strana může vykáhati potvrzeným rubrem, že určité podání učinila a kdy je učinila, a nepozbývá svého interního charakteru ani tehdy, když ho bylo použito jako potvrzení pro podání daňového přiznání, musí výplň razítka býti jen v jazyku státním (odst. 1 čl. 33 nař. vl. ze 3. února 1926 č. 17 Sb. a § 1 zák. z 29. února 1920 č. 122 Sb.). Vlastní obsah rubra, jež strana musí znáti a sama vyplniti, jest vyhotoven vedle státního jazyka též v jazyku menšiny. Žal. úřad dále ještě zdůraznil, že